

Cu floarea-atât de albă

Sorina

Cu floarea-atât de albă

Mă-ntreb și-acum, în primăvara noastră,
de mai găsesc grădini cu lăcrămioare,
mănunchi de frunze verzi și lucitoare,
cu floare-atât de albă, cu umbra ei albastră.

Mi-aduc aminte-apoi de-a timpului trăire,
de anii peste care-ntr-o clipă am trecut
și cred că pur și simplu cu floarea m-am născut,
a legănării umbră, în calda mea privire.